DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK IV **Warszawa, dnia 30 stycznia 1949 r.** **Nr 2**

Treść:

3

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 grudnia 1948 r.

w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 60 z r. 1933 poz. 454) w brzmieniu ustawy z dnia 1.III. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

A. Normy opłat

Opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa należy pobierać według następujących norm:

I. Za badanie przed ubojem i po uboju 1 sztuki:

1. W rzeźniach prowadzonych przez samorząd terytorialny według zarządzenia Ministrów Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 grudnia 1948 r. w sprawie taryfy opłat rzeźnianych dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny, oraz ich przeznaczenia (Monitor Polski Nr A—85, poz. 951).

2. W rzeźniach nieprowadzonych przez samorząd terytorialny, a stanowiących osobny obwód badania:

bydło rogate powyżej 150 kg żywej wagi	120 zł.
jałowizna od 75 do 150 kg żywej wagi	80 zł.
cielę do 75 kg żywej wagi . .	30 „
owca, koza	30 „
świnia	120 „
koń	160 „

3 W rzeźniach i obwodach badania innych, aniżeli określone wyżej w punktach 1 i 2:

bydło rogate powyżej 75 kg. żywej wagi	400 zł.
cielę do 75 kg. żywej wagi	300 „
owca, koza	300 „
świnia	400 „
koń	500 „

Opłaty te obejmują również koszta przejazdu i winny być takie same bez względu na to, czy badanie wykonuje lekarz weterynaryjny, czy oglądacz.

4. Opłaty wymienione w pkt 2 i 3 są pobierane w całości na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył odnośny organ urzędowego badania.

II .Za sprawdzanie i badanie mięsa przywozowego:

1. Za sprawdzanie badania mięsa, sprowadzonego do miejscowości, w których istnieje obowiązek sprawdzania w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z 3 listopada 1948 r. o obowiązku poddawania sprawdzaniu mięsa sprowadzonego do niektórych miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 424), łącznie z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania (sprawdzania) i robocizny — należy pobierać opłaty w następującej wysokości:

wołowina, bukacina i konina od 1 ćwiartki	40 zł.
cielęcina, baranina i kozina od 1 ćwiartki	20 zł.
wieprzowina od połówki	80 zł.
od kompletu podrobów — wysokości opłaty od ćwiartki, od słoniny, sadła, otok i mięsa w mniejszych częściach, niż ćwiartki, oraz wędlin i innych przetworów mięsnych od 1 kg	5 zł.

2. Za ponowne badanie mięsa zbadanego przez oglądacza i sprowadzonego do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonują wyłącznie lekarze weterynaryjni, wraz z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny — należy pobierać opłaty o 100% wyższe niż w dziale II — 1.

Opłaty wymienione w pkt 1 i 2 dotyczą mięsa, wędlin i innych przetworów mięsnych oznakowanych i dostarczanych na stacje sprawdzania (badania) przez posiadacza.

3. Za sprawdzanie względnie ponowne badanie mięsa oznakowanego wprawdzie — lecz wprowadzonego do obrotu z **pominięciem obowiązku sprawdzania lub ponownego badania w miejscowościach, w których** ten obowiązek istnieje, należy pobierać opłaty o 100% wyższe niż podane w dziale II — 1 i 2.

4. Opłaty wymienione w pkt 1, 2 i 3:
   a) w rzeźniach prowadzonych przez zarządy gminne uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania są pobierane w całości na rzecz danej rzeźni;
   b) w rzeźniach prowadzonych przez gminy nie uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, 20% pobranej opłaty przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania;
   c) w innych przypadkach całość opłat przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania.

III. Za badanie mięsa z uboju nielegalnego:

1. Za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego), należy pobierać następujące opłaty:

wołowina, bukacina i konina od 1 ćwiartki	800 zł.
cielęcina, baranina i kozina od 1 ćwiartki	400 zł.
wieprzowina od połówki	1600 zł.
od kompletu podrobów — w wysokości opłaty od ćwiartki, od słoniny, sadła, otok, mięsa ciętego, wędlin i innych przetworów mięsnych od 1 kg	100 zł.

2. Opłaty powyższe:
   a) w rzeźniach prowadzonych przez zarządy gminne, uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, są pobierane w całości na rzecz danej rzeźni;
   b) w rzeźniach prowadzonych przez gminy nie uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, 50% pobranej opłaty przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania;
   c) w innych przypadkach całość opłat przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania.

IV. Za badanie przy odwołaniach:

1. W przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia lub mięsa od oceny badania, należy pobierać następujące opłaty:
   a) przy odwołaniu się od oceny oglądacza do lekarza weterynaryjnego — 200 zł. od sztuki.
   b) przy odwołaniu się od oceny lekarza weterynaryjnego do państwowego lekarza weterynarii — 450 zł. od sztuki.

Ponadto w obu przypadkach należy pobierać kwoty na pokrycie kosztów podróży, przysługu-

jących w myśl przepisów o należnościach za podróże służbowe. Opłaty powyższe należy pobierać tylko w przypadkach, gdy sprawdzanie lub ponowne badanie potwierdziły zakwestionowaną ocenę.

2. Normy podane w pkt 1 stosuje się również w rzeźniach, prowadzonych przez samorząd terytorialny, za czynności wyszczególnione w dz. II, III i IV.

V. Za badanie w godzinach poza urzędowych:

W dnie świąteczne, a w rzeźniach określonych w dziale I pkt 2 także i w godzinach poza urzędowych, należy pobierać opłaty:

1. za pierwsze dwie godziny o 50% wyższe,
2. za dalsze godziny o 100% wyższe.

B. Przeznaczenie opłat.

Z opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa winny być pokrywane:

I. Wydatki osobowe:

1. Wynagrodzenie organów urzędowego badania ze wszsytkimi świadczeniami socjalnymi, jakie w zależności od charakteru stosunku służbowego danego organu, ciążą na pracodawcy.

   Należą tu również ewentualnie uposażenia emerytalne i inne zobowiązania wynikające z tytułu istniejącego w swoim czasie stosunku służbowego z osobami, które były zatrudnione jako organa urzędowego badania.

   Wynagrodzenie to rozumie się za wszystkie czynności związane z obowiązkami służbowymi organów urzędowego badania. Wynagrodzenie za inne czynności należące do zakresu administracji rzeźni, należy wypłacać z wpływów za użycie rzeźni.
2. Należności lekarzy weterynaryjnych za badanie w przypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy oraz za sprawdanie i ponowne badanie w przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia.
3. Koszty podróży organów urzędowego badania oraz organów odwoławczych.
4. Wynagrodzenie i koszta podróży osób zatrudnionych w akcji zwalczania nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem i przetworami mięsnymi.
5. Inne wydatki osobowe na które zezwoli wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

II. Wydatki rzeczowe:

5. Inne wydatki osobowe, na które zezwoli wszystkich narzędzi, przyrządów i innych przedmiotów potrzebnych do wykonywania badania (noże z pochwami i pasem, mikroskopy, sterylizatory do odkażania noży, trychinoskopy (aparaty projekcyjne), przyrządy do pobierania próbek, nożyczki, ściskacze (kompresoria), pincetki, szpikulce, zakraplacze, kwas octowy, ług potasowy, puszki numerowane do wkładania próbek do badania na włośnie itp.).
2. Koszta nabycia ubrań roboczych dla organów badania pracujących w rzeźniach (buty nieprzemakalne, kombinezony, czapki, ciepłe okrycia do pracy w zimie i w chłodniach).
3. Koszta nabycia, naprawy i utrzymania w czystości ubrań ochronnych (płaszczy z materiału nadającego się do prania, fartuchy nieprzemakalne, gumowe, ceratowe lub impregnowane).
4. Koszta związane ze znakowaniem mięsa (pieczęcie, tusz).
5. Koszta nabycia dzienników badania i wszelkich druków potrzebnych do rejestrowania, zestawienia wyników badania, sporządzania wykazów uboju dla władz, oraz koszta nabycia świadectw na wywóz mięsa.
6. Koszta bakteriologiczne (laboratoryjne) badania mięsa, łącznie z opakowaniem, przesyłką, korespondencją itp.
7. Koszta postępowania z mięsem warunkowo zdatnym, mniej wartościowym i niezdatnym a w szczególności:
   a) koszta urządzeń do unieszkodliwiania mięsa warunkowo zdatnego (sterylizatory, kotły i inne aparaty do gotowania mięsa i wytapiania tłuszczu);
   b) koszta budowy, urządzenia, utrzymania i prowadzenia taniej jatki;
   c) koszta ewent. przewozu mięsa mniej wartościowego do sprzedaży w taniej jatce innej gminy lub innym odpowiednim miejscu;
   d) koszta związane z zajęciem i zamknięciem mniejszych części mięsa niezdatnego, (zbiorniki, konfiskatory);
   e) koszta związane z nieszkodliwym usuwaniem mięsa niezdatnego poza zakładami utylizacyjnymi (aparaty do zupełnego rozgotowania mięsa w wodzie lub parze, urządzenia do spowodowania środkami chemicznymi zupełnego rozkładu mięsa i do spalania, place do zagrzebywania w ziemi (grzebowiska) itp.
8. Inne koszta rzeczowe, na które zezwoli wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

III. Przepisy części B. nie dotyczą rzeźni prowadzonych przez gminy, które same wyznaczają organa urzędowego badania.

Rzeźnie te pokrywają wydatki wymienione w niniejszej części z całości wpływów z tytułu opłat rzeźnianych.

C. Księgowanie.

Samorząd terytorialny, posiadający wpływy z opłat za badanie poza rzeźniami, utrzymywanymi przez siebie, winien wpływy te oraz wydatki z nich dokonywane księgować na oddzielnym koncie.

D. Przepisy końcowe.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister:

J. Dąb-Kocioł

4

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Kancelarią Rady Państwa w sprawie taryf opłat rzeźnianych dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny oraz ich przeznaczenia.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i 4 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 337) oraz art. 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.III.1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 454 z 1933 r.) w brzmieniu ustawy z dnia 1.III 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

Rodzaje opłat i świadczeń rzeźnianych.

§ 1. Ustala się:

A. jednolite dla poszczególnych kategorii rzeźni (I—III) na terenie całego kraju taryfy opłat rzeźnianych za świadczenia rzeźni w związku z dokonywanym ubojem zwierząt w rzeźni (taryfa I stanowiąca załącznik do zarządzenia).

B. wspólne dla wszystkich kategorii rzeźni niżej podane taryfy opłat, które pobierane będą przez zarządy rzeźni tylko w zależności od świadczonych usług:
- — opłaty za korzystanie z taniej jatki (taryfa II),
- — opłaty za korzystanie z hali hurtowej sprzedaży mięsa (taryfa III),
- — opłaty za korzystanie z przedchłodni ponad 24 godziny po uboju, chłodni i zamrażalni (taryfa IV),
- — opłaty za czynności dodatkowe i administracyjno — manipulacyjne rzeźni (taryfa V).

Taryfy II—V stanowią załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wysokość stawek opłat rzeźnianych jest ustalona na okres jednego roku kalendarzowego.

§ 3. Zmiana stawek opłat rzeźnianych w okresie ich obowiązywania może nastąpić tylko w przypadkach wyjątkowych i gospodarczo uzasadnionych przy zachowaniu trybu wymaganego dla ustalenia powyższych taryf zgodnie z dekretem z dnia 29 września 1947 r.

§ 4. Pobieranie wyższych opłat od ustalonych w załączonych taryfach jest zakazane.

§ 5. Pobieranie opłat i świadczeń, nieustalonych w załączonych taryfach, jest zabronione. Nie dotyczy to opłat pobieranych za badanie urzędowe mięsa, nie przewidziane w zarządzeniu niniejszym. Opłaty za takie badania reguluje zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 20 grudnia 1948 r.

§ 6. Wzbronione są jakiekolwiek świadczenia na rzecz pracowników rzeźni ze strony klienta, jak też przyjmowanie takich świadczeń przez pracownika.

§ 7. Kwoty uzyskane z opłat rzeźnianych, po potrąceniu kosztów eksploatacyjnych i kosztów związanych z urzędowym badaniem, winny być — aż do czasu dostosowania urządzeń rzeźni pod względem technicznym i sanitarnym do wymagań, ustalonych przez powołane do tego władze, dla poszczególnych kategorii rzeźni— obracane wyłącznie na doprowadzenie urządzeń do wymaganego poziomu. Pochodzące stąd nadwyżki z opłat rzeźnianych będą odprowadzane na powyższe cele inwestycyjne i pozostawać będą na specjalnym koncie inwestycji rzeźnianych. Wobec czego nie będą miały do nich zastosowania przepisy ostatniego zdania art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 20 marca 46 r. o finansach komunalnych Dz. U. R. P. 1947 r. Nr 40, poz. 199).

§ 8. Z chwilą wprowadzenia jednolitego planu kont dla przedsiębiorstw samorządowych wpływy z opłat rzeźnianych będą księgowane zgodnie z wymogami jednolitego

planu kont, a do tego czasu księgowane będą z uwzględnieniem działów przyjętych niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Opłaty rzeźniane, ujęte w taryfie I, winny być pobierane przez zarząd rzeźni w stosunku do wagi żywej zwierzęcia, ustalanej w rzeźniach przy pomocy wag pomostowych. W rzeźniach III kat. nie posiadających odpowiednich urządzeń wagowych, do czasu zainstalowania takich urządzeń, dozwolone jest pobieranie podanych w taryfie opłat od sztuki.

§ 10. Opłaty rzeźniane ustalone w taryfie I-szej pobiera się za:

— korzystanie z urządzeń rzeźni oraz urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa (grupa A),
— robociznę (grupa B).

Grupą A objęte są następujące świadczenia rzeźni: przetrzymywanie zwierząt w pomieszczeniach rzeźni przez 24 godziny przed ubojem, korzystanie z urządzeń rzeźni przy uboju i oprawianiu zwierząt, przetrzymywanie mięsa w przedchłodni przez 24 godziny po uboju, unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego, postępowanie z mięsem uznanym za warunkowo zdatne, mniej wartościowe lub niezdatne do spożycia, ponadto urzędowe badanie zwierząt rzeźnych przed ubojem, nadzór w czasie uboju i badanie mięsa po uboju, dokonanym w tej samej rzeźni

Grupą B objęta jest robocizna, związana ze wszystkimi wyżej wyszczególnionymi czynnościami, a w szczególności: ubicie zwierzęcia, oparzenie świń, oczyszczenie wewnętrzne i zewnętrzne, oprawienie, zdejmowanie skóry, przepołowienie lub poćwiartowanie tuszy, przetransportowanie mięsa do hali lub chłodni oraz na tanią jatkę.

Za urządzenia i robociznę przy zdejmowaniu skór świńskich i zdejmowanie skór z cieląt dostarczanych spoza rzeźni, pobiera się oddzielne opłaty od właścicieli zwierząt (w/g taryfy V).

§ 11. W pobieranej opłacie w/g taryfy I-szej stawka za świadczenia grupy A stanowi 75%, a grupy B — 25% w stosunku do całej opłaty.

§ 12. W rzeźniach, w których robocizna wykonywana jest przez właścicieli zwierząt, opłata rzeźniana za dokonanie uboju wynosi 75% całej opłaty, wymienionej w taryfie I-szej.

§ 13. Rzeźnie, w których robocizna wykonywana jest całkowicie (§ 10) nie przez własny personel, lecz przez zespoły postronne, winny pobierać na rzecz pracowników, dokonywujących uboju 25% całej opłaty, a uzyskane w ten sposób kwoty przekazywać właściwym zarządom spółdzielczych grup ubojowych względnie pracownikom. Pobieranie tych opłat przez pracowników bezpośrednio od właścicieli zwierząt rzeźnych jest zabronione.

§ 14. W gminach, nie uprawnionych do wyznaczania własnego organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, potrąca się — z opłaty pobranej za świadczenia grupy A — taksę za urzędowe badanie w wysokości 20% w stosunku do całej opłaty ustalonej w taryfie I.

Zainkasowane z tego tytułu kwoty zarząd rzeźni przekazuje związkowi samorządowemu, który wyznaczył dla rzeźni organ urzędowego badania. Kwoty te należy przeprowadzić w rachunkowości rzeźni przez oddzielne konto.

Powiatowy związek samorządowy zużytkuje tę sumę, po pokryciu wydatków związanych z urzędowym badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, zgodnie z zasadą wyrażoną w § 7 zarządzenia, na doinwestowanie rzeźni, znajdujących się na terenie powiatu.

§ 15. W taryfie II zawarto opłaty za korzystanie z taniej jatki. Zarząd rzeźni winien potrącić z kwoty uzyskanej ze sprzedaży zakwestionowanego mięsa lub produktów, należności za użytkowanie taniej jatki i sprzedaż mięsa, licząc od 1 kg. Na straty przy cięciu i rozważaniu mięsa odliczyć wolno do 4% wagi mięsa, przeznaczonego do sprzedaży w taniej jatce. Przewóz mięsa, skierowanego do taniej jatki, czynnej przy rzeźni, w której dokonano uboju lub innej, odbywa się na koszt rzeźni, dokonywującej uboju.

§ 16. Kwotę pozostałą po potrąceniu opłaty za czynności w taniej jatce (§ 15) zarząd rzeźni winien bezzwłocznie wypłacić właścicielowi towaru.

§ 17. Opłaty taryfy III pobiera się w hali sprzedaży hurtowej za dzierżawę jatki, haka lub wózka biegowego (suwakowego, stalugowego).

Opłata może być pobierana za dobę, miesiąc, a za dzierżawę jatki również za rok. Użycie wózka biegowego, służącego tylko do przewozu mięsa z hal ubojowych do hali hurtu (i chłodni) jest bezpłatne, o ile posiadacz mięsa nie zatrzymuje wózka dłużej, jak tylko na czas transportu mięsa.

§ 18. Opłaty za korzystanie z przedchłodni ponad 24 godziny, chłodni lub zamrażalni (taryfa IV), pobierane są albo tytułem najmu komory (kabiny) chłodniczej, względnie najmu części powierzchni podłogi kabiny (od m^2) i obliczane za dobę i miesiąc, albo w/g stawek w stosunku do ilości przechowywanego mięsa. Opłaty w przedchłodni wynoszą 50%, a w zamrażalni 150% opłaty pobieranej za ko-

rzystanie z chłodni. Stawki opłat pobieranych za korzystanie z przedchłodni, chłodni i zamrażalni, są różne w sezonie i po zakończeniu sezonu chłodniczego. Za sezon chłodniczy uważa się okres w którym maszyny chłodnicze są w ruchu.

§ 19. W/g taryfy V zarządy rzeźni pobierać będą opłaty: za prawo wejścia, wjazdu i postoju na terenie rzeźni, pojazdów, służących do przewozu mięsa i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zwierząt żywych, za karty wstępu i przepustki wejściowe, za dodatkowe otwarcie chłodni za uprzednim zezwoleniem zarządu rzeźni, czyszczenie i dezynfekcje pojazdów, służących do przewozu mięsa i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zwierząt żywych za ściąganie skór świńskich i z cieląt, dostarczanych spoza rzeźni, za dodatkowe ważenie żywca i mięsa.

Opłaty za sprawdzanie i badanie mięsa przywozowego.

§ 20. Za sprawdzanie badania mięsa (i przetworów mięsnych), sprowadzonego do miejscowości, w których istnieje obowiązek sprawdzania w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 424), łącznie z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny, rzeźnie pobierają opłaty w wysokości ustalonej w taryfie VI, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 21. Za ponowne badanie mięsa, zbadanego przez oglądacza i sprowadzonego do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonywują wyłącznie lekarze weterynarii, wraz z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny, należy pobierać opłaty o 100% wyższe od ustalonych za sprawdzanie w § 20 (taryfa VI).

§ 22. Opłaty wymienione w §§ 20, 21 dotyczą mięsa, wędlin i innych przetworów mięsnych oznakowanych i dostarczonych na stację sprawdzania (badania) przez ich posiadacza.

§ 23. Za sprawdzanie względnie ponowne badanie mięsa oznakowanego wprawdzie — lecz wprowadzonego do obrotu z pominięciem obowiązku sprawdzania (§ 20) lub ponownego badania (§ 21) w miejscowościach, w których ten obowiązek istnieje, należy pobrać opłaty o 100% wyższe niż podano w §§ 20 i 21 (taryfa VI).

§ 24. Za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego) — należy pobierać opłaty w/g taryfy VII.

§ 25. W gminach nieuprawnionych do wyznaczania własnego organu urzędowego badania, z opłaty pobranej za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego), o której mowa w § 24, zarząd rzeźni przekaże 50% na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania Kwoty te winny być zużytkowane na prowadzoną przez powiatowy związek samorządowy akcję zwalczania nielegalnego uboju i obrotu mięsem oraz przetworami mięsnymi.

§ 26. W gminach nieuprawnionych do wyznaczenia własnego organu urzędowego badania, z opłat ustalonych w §§ 21—23, potrąca się do 20% za urzędowe badanie. Uzyskane z tego tytułu kwoty zarząd rzeźni przekazuje związkowi samorządowemu, który wyznaczył dla rzeźni organ urzędowego badania. Powiatowy związek samorządowy zużytkuje wpływy, zgodnie z zasadą, wyrażoną w § 7 zarządzenia, na doinwestowanie rzeźni znajdującej się na terenie powiatu.

§ 27. Kwoty, o których mowa w § 25 i 26, należy przeprowadzić w rachunkowości rzeźni przez oddzielne konto.

§ 28. Wszelka działalność osób, mająca na celu uniemożliwienie wykonania przepisów niniejszego zarządzenia, jak również pobieranie opłat wyższych od ustalonych w załączonych taryfach, podlega ściganiu na podstawie obowiązujących przepisów prawnych, w szczególności przepisów o zwalczaniu nadużyć i szkodnictwa gospodarczego.

§ 29. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej
w/z. *Wł. Wolski*

Minister Ziem Odzyskanych:
wz. *J. Dubiel*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Dąb Kocioł

Taryfa I.

TARYFA OPŁAT RZEŹNIANYCH ZA UBÓJ ZWIERZĄT W RZEŹNIACH

L. p.	Nazwa zwierzęcia	w rzeźniach kategorii I	II	III	III
		od kg żywca			
		w złotych			(od sztuki)
1.	bydło	2.50	2.25	2.00	700
2.	jałowizna	4.00	3.50	3.00	400
3.	cielę	5.00	4.50	4.00	150
4.	owca	6.00	5.40	4.80	150
5.	świnia	5.50	5.00	4.50	550
6.	koń	2.00	2.00	2.00	600
7.	źrebię	1.50	1.50	1.50	300

Uwaga: W dni świąteczne lub przy pracy w rzeźni ponad ustalone godziny zarząd rzeźni pobierał będzie dodatkowo:
a) za pierwsze 2 godz. nadliczbowe — 50% normalnej opłaty;
b) za dalsze godziny pracy — 100% normalnej opłaty.

Taryfa II.

TARYFA OPŁAT ZA KORZYSTANIE Z TANIEJ JATKI

Za użytkowanie taniej jatki i sprzedaż mięsa:
a) pochodzącego z uboju dokonanego w rzeźniach od 1 kg. zł. 1.—
b) pochodzącego z uboju dokonanego poza rzeźniami od 1 kg zł. 5.—

Taryfa III.

TARYFA OPŁAT ZA KORZYSTANIE Z HAL HURTOWEJ SPRZEDAŻY MIĘSA

1. Za dzierżawę 1 jatki na dobę zł 100.—
2. „ „ „ miesięczn. „ 1.500.—
3. „ „ „ rocznie „ 15.000.—
4. „ „ „ haka na dobę „ 50.—
5. „ „ „ haka mies. „ 750.—
6. „ „ 1 wózka biegowego do mięsa na dobę „ 100.—
7. „ „ 1 wózka biegowego miesięcznie „ 1.500.—

Taryfa IV.

TARYFA OPŁAT ZA KORZYSTANIE Z CHŁODNI I PRZEDCHŁODNI ORAZ ZAMRAŻALNI.

1. Za wynajęcie 1 kabiny chłodniczej w chłodni miesięcznie:
a) w sezonie chłodniczym zł. 4.000.—
b) po zakończeniu sezonu chłodniczego „ 2.000.—
2. Za wynajęcie 1 klatki dużej miesięcznie:
a) w sezonie chłodniczym zł. 6.000.—
b) po zakończeniu sezonu chłodniczego „ 2.500.—
3. Od m² powierzchni miesięcznie
a) w sezonie chłodniczym zł. 500.—
b) po sezonie chłodniczym „ 250.—
4. Za przechowanie w chłodni w ciągu 1 doby:

	w sezonie chłodniczym zł.	po zakończeniu sezonu chłodnicz. zł
a) 1 ćw. wołowiny	30.—	15.—
b) „ cielęciny	10.—	5.—
c) „ baraniny (koźliny)	6.—	3.—
d) 1 połówka wieprzowiny	40.—	20.—
e) za 50 kg mięsa	30.—	15.—
f) podroby za 1 komplet (głowa, odnóża, ośrodki)	15.—	10.—

5. Opłaty w zamrażalni wynoszą 150% opłat chłodni.

Opłaty w przedchłodni wynoszą 50% opłat chłodni.

Taryfa V.

TARYFA ZA CZYNNOŚCI DODATKOWE ORAZ OPŁATY ADMINISTRACYJNO-MANIPULACYJNE.

L. p.	Opłaty za	w złotych jednoraz.	mies.	rocznie	Uwagi
1.	Karta wstępu imienna	10	50	500	
2.	Opłata wjazdowa dla:				
	a) wozu jednokonnego	25	250	—	
	b) wozu parokonnego	30	300	—	
	c) samochodu	50	500	—	
3.	Mycie pojazdów	50	—	—	
4.	Dezynfekcja pojazdów	50	—	—	
5.	Dodatkowe otwarcie chłodni na polecenie zarządu rzeźni	600	—	—	
6.	Zdejmowanie skór:				
	a) świńskich	80	—	—	od sztuki
	b) cielęcych (bukatów)	10	—	—	„
7.	Dodatkowe ważenie:				
	a) żywca	50	—	—	od sztuki
	b) mięsa	0,50	—	—	kg

Taryfa VI.

OPŁATY ZA URZĘDOWE BADANIE I SPRAWDZANIE MIĘSA PRZYWOZOWEGO, W ZŁOTYCH

Rodzaj mięsa	Za jedn.	Za urzędowe sprawdzanie badania mięsa i przetworów mięsnych dostarczonych przez posiadacza od stacji badania (sprawdzania) (§ 20)	Za ponowne urzędowe badanie mięsa i przetworów mięsnych, zbadanych uprzednio przez oglądacza dostarczonych przez posiadacza od stacji badania (sprawdzania) (§ 21)	Za urzędowe sprawdzanie oznakowanego ale wprowadzonego do obrotu z pominięciem obowiązku sprawdzania (§ 23)	Za ponowne badanie mięsa oznakowanego, ale wprowadzonego do obrotu z pominięciem obowiązku ponownego badania (§ 23)
Wołowina bukacina i konina	1 ćw.	40.—	80.—	80.—	160.—
Cielęcina, bukacina, kozina	1 ćw.	20.—	40.—	40.—	80.—
Wieprzowina	1 połówka	80.—	160.—	160.—	320.—
Podroby	komplet	w wysokości opłaty za ćwiartkę			
Słonina, sadło, otoki, wędliny, inne przeroby mięsne, mięso w mniejszych częściach niż 1 ćwiartka	1 kg	5	10	10	20

Taryfa VII.

TARYFA OPŁAT ZA BADANIE MIĘSA NIEOZNAKOWANEGO (POCHODZĄCEGO Z NIELEGALNEGO UBOJU)

rodzaj mięsa	od	zł.
wołowina, bukacina, konina	1 ćw.	800.—
cielęcina, baranina i kozina	1 ćw.	400.—
wieprzowina	1 połówki	1600.—
podroby	1 kompletu	równa się opłatom za 1 ćwiartkę
słonina, sadło, otoki, mięso cięte, wędlina i inne przeroby mięsne	1 kg.	100.—

5

OKÓLNIK Nr 47

z dnia 26 stycznia 1949 r.

(Nr Og. Or. I-1/1/49)

w sprawie przydziału zbioru traw na wałach strażnikom wałowym i nadzorcom melioracyjnym.

Celem uregulowania sprawy zbioru traw na wałach będących w administracji państwowej, zarządzam, co następuje:

1. Można przyznawać strażnikom wałowym i nadzorcom melioracyjnym prawo odpłatnego zbioru traw z działek wytyczonych na wałach, będących w administracji państwowej.
2. Obszar działki nie może przekroczyć 0,5 ha na pracownika.
3. Działki przyznaje właściwy Urząd Wojewódzki (Wydział Wodno-Melioracyjny) na wniosek właściwego Rejonowego Kierownictwa Robót Wodno-Melioracyjnych na okres 1 roku. Z zakwalifikowanymi użytkownikami należy sporządzić zbiorowe protokóły, określające przedmiot użytkowania, warunki oraz czasokres trwania prawa do zbioru traw. Jeden egzemplarz protokółów winien być doręczony Wydziałom Finansów Rolnych właściwych Urzędów Wojewódzkich — Działów Rolnictwa i Reform Rolnych.
4. Za prawo zbioru traw strażnik wałowy, wzg. nadzorca melioracyjny, obowiązany jest wnieść opłatę na dochód Skarbu Państwa (Państwowego Funduszu Ziemi). Wysokość opłaty określa Urząd Wojewódzki (Wydział Wodno-Melioracyjny) w porozumieniu z Wydziałem Finansów Rolnych kierując się miejscowymi cenami.
5. O ileby w ciągu okresu, na który zostało strażnikowi względnie nadzorcy przyznane prawo zbioru traw, działka została uszkodzona lub zniszczona z powodu konieczności naprawy lub przerobienia wału Urząd Wojewódzki zmniejszy lub umorzy wymierzoną opłatę.
6. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 roku.

Minister:

wz. *St. Tkaczow*

6

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 listopada 1948 r.

(Nr UR/2.II.O/12)

w sprawie przydziału gospodarstw repatriantom na Ziemiach Dawnych,

Z dniem 1.X br. Państwowy Urząd Repatriacyjny zgodnie z zarządzeniem 3 Ministrów z dnia 21 sierpnia 1948 r. zaprzestał działalności związanej z przydzielaniem repatriantom na Ziemiach Dawnych gospodarstw rolnych. W chwili obecnej ma miejsce przekazywanie organom Ministerstwa Rolnictwa i R.R. spraw repatriacyjnego osadnictwa.

Jednocześnie Ministerstwo zaznacza, że zarządzenie 3 Ministrów z 21 sierpnia 1948 r. postanawia między innymi, iż przejmujące organa Ministerstwa Rolnictwa i R.R. we władzach administracji ogólnej dopilnują, aby zagwarantowane repatriantom uprawnienia były realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wobec powyższego Ministerstwo przypomina swe zarządzenie z dnia 18.II br. Nr UR/2.II. O/1/48 i poleca stosować punkt 3 tego zarządzenia, mając na uwadze, żeby zagwarantowane repatriantom uprawnienia były realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Dyrektor Departamentu:

wz. *L. Domański*

7

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 grudnia 1948 r.

(Nr W. Z. I-3/115).

w sprawie zwalczania zarazy stadniczej.

W związku z akcją zwalczania zarazy stadniczej i zbliżającym się okresem kopulacyjnym Ministerstwo zarządza co, następuje:

1. zbadać klinicznie w kierunku zarazy stadniczej wszystkie klacze powyżej 2 lat życia na terenie całego kraju;
2. odnowić cechy Z. S. u klaczy podejrzanych przez ponowne wypalenie znaków i u klaczy znajdujących się w punktach izolacyjnych.
3. Ogiery licencjonowane oraz ogiery państwowe poddać badaniom klinicznym i serologicznym dwukrotnie w odstępach 3-tygodniowych. Przy pobieraniu próby krwi do badań serologicznych należy używać wyjałowionej igły dla każdego ogiera osobno, a to celem uniknięcia możliwości rozwlekania zakaźnej niedokrwistości koni. Igły wyjaławiać tylko przez gotowanie. Szczególne środki ostrożności należy zachować przy pobieraniu prób krwi w P. S. O.
4. Wykonać w całej rozciągłości zarządzenie Ministra z dnia 13.XII.47 r. Nr Wet. 2-I-3/134 w sprawie trzebienia ogierów nieuznanych i z dnia 25.IX.48 r. L. W. Z. I-3/105 w sprawie ustalania punktów kontrolnych dla badań klaczy i wydawania świadectw zdrowia oraz ściśle stosować przepisy zarządzenia Ministra z dnia 19.IX.46 r. w sprawie zwalczania zarazy stadniczej.

Dyrektor Departamentu:

Dr St. Krauss

8

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1949 r.

(NOR.L.I-8-10).

w sprawie liceów dla stypendystów szkolnych.

Przesyła się odpis okólnika Kancelarii Rady Państwa Nr 72 z dnia 30.XII.48 r. L. dz. VIII/1683/48 w sprawie ustanowienia stypendiów gminnych dla uczniów liceów rolniczych.

Powiatowi inspektorzy oświaty rolniczej winni:

1. jak najszybciej dokonać doboru młodzieży — stypendiów gminnych w myśl ww okólnika oraz pisma Nr NOR.L.I.8/10 z dnia 23.XII.48 r.
2. dopilnować, aby zarządy gminne wykonały zarządzenia podane w okólniku Kancelarii Rady Państwa.

Za należyte wykonanie zarządzeń całości akcji odpowiedzialni są Naczelnicy Wojewódzkich Wydziałów Oświaty Rolniczej.

Załącza się wykaz liceów dla stypendystów gminnych.

Dyrektor Departamentu:

M. Ponikowski

Załącznik

KANCELARIA RADY PAŃSTWA

L. dz. VIII/1683/48

Warszawa, dnia 30 grudnia 1948 r.

Do
Prezydiów
Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych

OKÓLNIK Nr 72

w sprawie stypendiów dla uczniów liceów rolniczych.

W związku z koniecznością szybkiego wzmożenia produkcji rolnej i stopniowej przebudowy struktury gospodarki rolnej zachodzi potrzeba szkolenia wielkiej ilości sił fachowych do pracy w rolnictwie.

Jako zagadnienie najistotniejsze należy po-

stawić kształcenie w liceach rolniczych, ponieważ szkoły tego typu dają pracowników czynnych bezpośrednio w terenie, których brak najsilniej się odczuwa oraz ze względu na stosunkową taniość tego rodzaju kształcenia. Według ustalonej przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych nomenklatury za licea uważa się zarówno dotychczasowe gimnazja, jak i licea dotychczasowego typu.

Młodzież kształcąca się w liceach rolniczych powinna być rekrutowana przede wszystkim ze środowiska robotników i chłopów mało- i średniorolnych, a więc z elementu ekonomicznie słabego, a jednocześnie klasowo najbardziej wartościowego.

Tej młodzieży winny przyjść z pomocą rady narodowe, przewidując w budżetach związków samorządowych odpowiednie kwoty na stypendia w liceach rolniczych.

Kandydatów na stypendystów ustalają gminne rady narodowe przy pomocy czynników społecznych i oświatowych, czynnych na polu rolnictwa. Przy wyborze kandydatów należy wziąć pod uwagę zarówno młodzież kształcącą się już w liceach rolniczych, jak również młodzież z terenu tych gmin, z których dotychczas nie ma uczniów w liceach rolniczych.

Stypendyści podpisują zobowiązania zgodnie z instrukcją w sprawie przyznania stypendiów uczniom szkół rolniczych, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr 25 z 1948 r.

W każdym budżecie gminy wiejskiej już na rok 1949 winien być przewidziany kredyt przynajmniej na jedno stypendium w liceum rolniczym. Wysokość stypendium, przeznaczonego na pokrycie kosztów utrzymania w internacie szkolnym wynosi 3.000 zł miesięcznie. W latach następnych przybywać powinien corocznie jeden nowy stypendysta, poza tym dotychczasowi stypendyści winni być dotowani aż do ukończenia szkoły. W ten sposób poczynając od trzeciego roku będzie po trzech stypendystów z każdej gminy, którą to liczbę należy uznać za normalną.

Po wytypowaniu stypendystów zarządy gmin prześlą dyrekcjom liceów rolniczych nazwiska stypendystów i z góry przed 1-ym każdego miesiąca będą przekazywać raty stypendialne, przy czym Kancelaria Rady Państwa kładzie specjalny nacisk na punktualne przekazywanie rat stypendialnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych poda do wiadomości zarządów gmin w terminie do dn. 15 stycznia 1949 r. wykaz liceów rolniczych trzyletnich, do których będą kierowani stypendyści gmin, nieuczęszczający dotąd do liceów rolniczych. Do liceów tych będzie przyjmowana wyróżniająca się zdolnościami młodzież z ukończonymi 7 klasami szkoły podstawowej (powszechnej), bądź też młodzież o wybitnych zdolnościach ze szkół przysposobienia rolniczego lub średnich szkół rolniczych.

Gdyby stan finansowy gminy wiejskiej nie pozwalał na wstawienie do budżetu gminy odpowiedniej kwoty na stypendium, to wówczas gminę winien wyręczyć powiatowy związek samorządowy, wstawiając do swego budżetu potrzebne na ten cel kredyty. Powiatowym związkom samorządowym, które by nie mogły podołać tym ciężarom, przyjdą z pomocą wojewódzkie związki samorządowe.

Koszty całej akcji stypendialnej, o której mowa w niniejszym okólniku, winny być pokryte w ramach budżetów, przewidzianych na rok 1949, t. j. bez podwyższenia preliminowanych sum globalnych przez ewentualną zmianę przeznaczenia wydatków w dziale X budżetów zgodnie z instrukcją Kancelarii Rady Państwa z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie działalności samorządu na polu rolnictwa.

Kancelaria Rady Państwa przywiązuje dużą wagę do terminowego wykonania akcji stypendialnej dla uczniów w liceach rolniczych i prosi Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych o nadesłanie w terminie do 31 stycznia 1949 r. zestawienia stypendystów według powiatów z podaniem liczby gmin i liczby stypendystów oraz środowiska socjalnego, z którego rekrutują się stypendyści.

Szef
Kancelarii Rady Państwa:

Kazimierz Mijal

Zał. do Nr NOR.L.I-8/10

W Y K A Z

liceów wytypowanych przez Wojewódzkie Wydziały Oświaty Rolniczej dla stypendystów gminnych.

Województwo	Nazwa liceum	poczta	stacja kolejowa
Białystok	Państw. Lic. Roln. I st. w Bielsku Podlaskim	Bielsk Podlaski	Bielsk Podlaski
Bydgoszcz	Państw. Lic. Roln. I st. dla Dorosłych w Szubinie	Szubin	Szubin
Gdańsk	Państw. 4-letnie Lic. Roln. w Kwidzyniu	Kwidzyń	Kwidzyń

Województwo	Nazwa liceum	poczta	stacja kolejowa
Katowice	Państw. Lic. Roln. Gosp. I st. w Polanowicach	Polanowice	Polanowice
Kielce	Państw. Lic. Roln. Hod. I st. w Podzamczu Chęcińskim	Chęciny	Chęciny
Kraków	Publiczn. 4-letnie Lic. Roln. w Wojniczu	Brzesko	Bogumiłowice
Lublin	Państw. Lic. Roln. I st. w Osmolicach	Piotrowice	Krężnica Jara
Łódź	Państw. 4-letnie Lic. Roln. w Borkowicach	Borkowice	Przysucha
Olsztyn	Państw. 4-letnie Lic. Rol. Hod. w Dobrocinie	Morąg	Morąg
Poznań	Państw. 4-letnie Lic. Roln.Gosp. w Witkowie	Witkowo	Witkowo
Rzeszów	Państw. 4-letnie Lic. Roln. w Dzikowie	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg
Szczecin	Państw. 4-letnie Lic. Roln.Gosp. w Płotach	Płoty	Płoty
Warszawa	Państw. Lic. Roln. I st. dla Dorosłych w Bratnem	Gołotczyzna	Gołotczyzna
Wrocław	Państw. Lic. Roln. I st. w Ludowie Polskim	Strzelin	Strzelin

9

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 61, poz. 479 z dnia 29 grudnia 1948 r. ukazało się rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o włączeniu zarazy cieszyńskiej świń do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tej choroby.

Odpis tego rozporządzenia załącza się do Nr 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

10

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim Nr 79-A poz. 709 z dnia 23 listopada 1948 r. ukazał się Okólnik Nr 42 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 października 1948 r. w sprawie gromadzkich przodowników weterynaryjnych.

Odpis tego okólnika załącza się do Nr 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 213. Tel. 887-84 Cena zł 60

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie

Druk PWZG Warszawa. Tamka 3. 2900 Zam. 610 B-66585,